

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/67/2015
Identifikačné číslo spisu:	6710010512
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6710010512.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovcej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 2. decembra 2015 v trestnej veci obvineného K. K. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T 96/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Alžbety Slašťanovej, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. apríla 2015, sp. zn. 5Tos 39/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného K. K. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen uznesením zo 4. marca 2015, sp. zn. 3T 96/2010, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že obvinený K. K. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo 7. júla 2010, sp. zn. 3T 96/2010, sa vykoná. Podľa § 50 ods. 8 s použitím § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade sťažnosti obvineného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. apríla 2015, sp. zn. 5Tos 39/2015, rozhodol tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného K. K. zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že súdy oboch stupňov dospeli k nesprávnemu záveru, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život a premenili mu podmiennečný trest odňatia slobody. V konaní sa domáhal, aby

mu bol uvedený trest amnestovaný, keďže aj vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 57/2010, došlo k amnestii. Poukazoval na ustanovenie článku V písm. d/ Rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky č. 1/2013 zo dňa 2. januára 2013, z ktorého vyplýva, že toto rozhodnutie sa nevzťahuje na tresty právoplatne uložené osobám, ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením právoplatne odsúdené za úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody, výkon ktorého nebol odložený, alebo ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením prepustené z výkonu trestu. Poukazoval aj na judikatúru najvyššieho súdu R 48/1976. Podľa názoru obvineného okresný súd vôbec neskúmal skutočnosť, že obvinený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia (konanie 1T 107/03) osvedčil, a teda sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Súd si mal pre rozhodnutie zadovážiť spis Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 57/2010, a preskúmať rozhodnutie uvedeného súdu.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že uznesením Okresného súdu Zvolen zo 4. marca 2015, sp. zn. 3T 96/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. apríla 2015, sp. zn. 5Tos 39/2015, bol porušený zákon v neprospech obvineného, zrušil napadnuté uznesenia a prikázal Okresnému súdu Zvolen, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorá sa dôvodmi dovolania uplatnenými obvineným nestotožnila. Poukazovala na to, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom. S ohľadom na ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku navrhla, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku odmietol.

Predsedička senátu dovolacieho súdu podľa § 378 Trestného poriadku dovolanie predbežne preskúmala a zistila, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Trestného poriadku).

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

V zmysle novely Trestného poriadku č. 262/2011 Z. z., účinnej od 1. septembra 2011, sa rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku rozumie:

- a./ rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b./ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c./ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d./ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania,
- e./ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f./ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g./ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h./ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov,

pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narušať aj možnosťou napadnúť parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in merítum.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného K. K. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.